

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๔/ว ๓๕๕๗

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๙

มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ปัญหาความเดือดร้อนในการขอใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๓)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยประชาชนทั่วไปและข้าราชการได้ร้องเรียนมายังผู้บังคับบัญชาระดับสูงของกระทรวงมหาดไทยว่า ได้รับความเดือดร้อนจากการขอใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๓) จากนายทะเบียนท้องที่บางแห่งรวมทั้งแจ้งปัญหาความเดือดร้อนทางข่าวสารออนไลน์ในหลายกรณี เช่น มีการประวิงเวลาในการพิจารณาคำขอ ดำเนินการล่าช้าเกินสมควร พิจารณาตรวจสอบคุณสมบัติเกินกว่าขอบเขตที่กฎหมายกำหนดโดยส่งตัวผู้ขออนุญาตไปตรวจประเมินสุขภาพจิต หรือขอหนังสือรับรองการผ่านการยิงปืนจากสนามยิงปืนหรือบางแห่งมีการขอใบรับรองแพทย์ตลอดถึงการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเพื่อแลกกับความรวดเร็วในการอนุญาต

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพิจารณาออกใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๓) ของนายทะเบียนท้องที่ทั่วประเทศเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นโดยการร้องเรียนในลักษณะดังกล่าว จึงขอให้จังหวัดแจ้งกำชับนายทะเบียนท้องที่และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๓) เพื่อให้ถือเป็นแนวทางปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังนี้

๑. กรณีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๓) ของข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหน่วยงานอื่น ๆ รวมทั้งประชาชน โดยทั่วไปนั้นให้เป็นไปตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ โดยเคร่งครัด ซึ่งในรายละเอียดดังกล่าวเป็นไปตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๕๐๑/ว ๘๘๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๒๑ เรื่อง หลักการพิจารณาออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ทั้งนี้ ในการพิจารณาตามคำขอในเรื่องดังกล่าว ห้ามมิให้พิจารณาเกินกว่าขอบเขตที่กฎหมายกำหนด เช่น ให้ผู้ขออนุญาตไปตรวจประเมินสุขภาพจิต เรียกใบรับรองแพทย์ เรียกใบรับรองทดสอบสมรรถภาพการใช้อาวุธปืนหรือเรียกเอกสารอื่น ๆ เกินกว่าที่ระบุไว้ในเรื่องหลักการพิจารณาออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนดังกล่าวและห้ามมิให้ใช้เวลาในการพิจารณาคำขอล่าช้าเกินกว่าที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยเด็ดขาด

๒. สำหรับข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหน่วยงานอื่นทุกหน่วยงานที่มีสถานภาพความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ ณ วันที่ยื่นคำขอประกอบกับมีหนังสือรับรองความประพฤติจากผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดเฉพาะกรณีระดับของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ระบุไว้จะต้องมีหนังสือรับรองความประพฤติจากผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดนั้น ถือว่าเป็นหลักประกันในด้านคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามความในมาตรา ๑๓ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และเมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับรองความประพฤติถือว่าเป็นการรับรองคุณสมบัติตามความในมาตรา ๑๓ (๙) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ แล้ว นายทะเบียนท้องที่จึงไม่ต้องดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐเหล่านี้ด้วยวิธีการพิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อตรวจสอบประวัติอาชญากรหรือตรวจสอบคุณสมบัติด้วยวิธีการอื่นใดเพิ่มเติมอีก ทั้งนี้ เป็นไปตามข้อ ๖ ของหลักการพิจารณาอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๕๐๑/ว ๘๘๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๒๑

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายฉัตรชัย พรหมเลิศ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ

โทร. ๐-๒๓๕๖-๙๕๙๐

(สำเนา)

ที่ มท ๐๕๐๑/ว ๘๘๖

กระทรวงมหาดไทย

๒๑ สิงหาคม ๒๕๒๑

เรื่อง หลักการพิจารณาออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหลักการพิจารณาให้บุคคลมีและใช้อาวุธปืน รวม ๘ แผ่น

เนื่องด้วยปรากฏว่าในปัจจุบันหลักเกณฑ์การอนุญาตให้บุคคลมีหรือซื้อ หรือสิ่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยังกระจัดกระจายอยู่ในหนังสือและคำสั่งกระทรวงมหาดไทยหลายฉบับทำให้เกิดความไม่สะดวกในการตรวจสอบค้นคว้า จึงสมควรนำเอาหลักการเดิมที่ได้กำหนดไว้หลายแห่ง มาประมวลไว้ในที่เดียวกัน เพื่อประโยชน์ให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน ซึ่งกรมตำรวจได้ดำเนินการรวบรวมโดยเรียกว่า "หลักการพิจารณาออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน" และได้สั่งให้นายทะเบียนอาวุธปืนท้องที่กรุงเทพมหานครได้ถือปฏิบัติไปส่วนหนึ่งแล้ว

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า "หลักการพิจารณาออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน" นี้ควรจะให้นายทะเบียนท้องที่ได้ถือปฏิบัติเป็นแนวทางปฏิบัติแบบเดียวกันทุกจังหวัด จึงได้แนบสำเนาพร้อมหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ฉะนั้น จึงเรียนมาเพื่อทราบและให้ถือปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

พลตำรวจตรี ศรีศักดิ์ ธรรมรักษ์

(ศรีศักดิ์ ธรรมรักษ์)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

หลักการพิจารณาออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน

การพิจารณาออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนให้แก่บุคคล สำหรับใช้ในการป้องกันตัวและทรัพย์สิน ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้-

ข้อ ๑ คุณสมบัติของผู้ขอมิและขอใช้อาวุธปืนต้องเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติไม่ขัดต่อ มาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ คือ

(๑) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุก สำหรับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้-

ก. มาตรา ๕๗ ถึงมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๗๗ ถึงมาตรา ๑๘๓ มาตรา ๒๔๙ มาตรา ๒๕๐ หรือมาตรา ๒๕๔ ถึงมาตรา ๓๐๓

ข. มาตรา ๒๕๔ ถึงมาตรา ๒๕๗ และพ้นโทษยังไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันพ้นโทษถึงวันที่ยื่นคำขออนุญาต เว้นแต่ในกรณีความผิดที่กระทำโดยความจำเป็น หรือเพื่อป้องกัน หรือโดยถูกยั่วโทษ

(๒) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุก สำหรับความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๗ มาตรา ๗ มาตรา ๑๑ ถึงมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๘

(๓) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุก ตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป ในระหว่างห้าปีนับย้อนหลัง ขึ้นไปจากวันที่ยื่นคำขอสำหรับความผิดอย่างอื่นนอกจากบัญญัติไว้ใน (๑) (๒) เว้นแต่ความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) บุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ

(๕) บุคคลซึ่งไม่สามารถจะใช้ปืนได้โดยกายพิการ หรือทุพพลภาพ เว้นแต่ จะมีไว้เพื่อเก็บตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ

(๖) บุคคลซึ่งเป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือปรากฏว่าเป็นคนวิกลจริตหรือ จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) บุคคลซึ่งไม่มีอาชีพและรายได้

(๘) บุคคลซึ่งไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

(๙) บุคคลซึ่งมีความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อันอาจกระทบกระเทือน ถึงความสงบเรียบร้อยของประชาชน

(๑๐) ภูมิลำเนาของผู้ขอมิและใช้อาวุธปืนต้องเป็นบุคคลที่มีชื่อในทะเบียนบ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และมีถิ่นที่อยู่ประจำในท้องที่บุคคลนั้นขออนุญาต ไม่น้อยกว่าหกเดือน

ข้อ ๒ การสอบสวนคุณสมบัติและความจำเป็น ต้องทำการสอบสวนพิจารณาถึงสภาพความเป็นอยู่หรือสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๗๔/๒๔๙๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๔๙๐ ข้อ ๑๒ และ ระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ ๔๗ บทที่ ๓ ข้อ ๑๖ ดังนี้

- (๑) ผู้ขออนุญาตมีอายุเท่าใด เป็นหัวหน้าครอบครัว หรืออาศัยผู้ใดอยู่
- (๒) บ้านอยู่ในที่เปลี่ยวหรือไม่ และในบ้านนั้นมีผู้ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนอย่างใดอยู่บ้างแล้ว หรือไม่
- (๓) บ้านที่อยู่เป็นของผู้รับใบอนุญาตเอง หรือเช่าเขาอยู่
- (๔) ความประพฤติตามปกติเป็นอย่างไร
- (๕) เคยต้องโทษทางอาญาอย่างใดบ้างหรือไม่
- (๖) เกี่ยวข้องกับพวกคนพาลหรือพวกนักเลงหรือไม่
- (๗) มีหลักทรัพย์สมบัติอะไรบ้าง ประมาณราคามากน้อยเท่าใด
- (๘) ประกอบอาชีพทางใด
- (๙) การขอมีอาวุธปืน เพื่อประโยชน์อย่างใด
- (๑๐) มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการรักษาเงิน หรือทรัพย์สมบัติเป็นพิเศษอย่างใด
- (๑๑) เคยถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์และร่างกาย หรือถูกขู่เข็ญว่าจะทำร้ายอย่างใดบ้างหรือไม่
- (๑๒) เป็นคนมีสติไม่ปกติเป็นบางครั้งคราวหรือไม่
- (๑๓) เป็นคนมีนิสัยฉุนเฉียว หรือเกะกะระรานเพื่อนบ้านใกล้เคียงหรือผู้อื่นบ้างหรือไม่
- (๑๔) เคยได้รับอนุญาตมีอาวุธปืนมาแล้วหรือเปล่า ถ้าเคยมีแล้ว เหตุใดจึงขออนุญาตอีก
- (๑๕) เจ้าพนักงานผู้ปกครองที่ใกล้ชิด เช่น สารวัตรตำรวจนครบาล ตำรวจภูธร หัวหน้าสถานี กำนันผู้ใหญ่บ้าน เห็นสมควรอนุญาตหรือไม่
- (๑๖) ถ้าเป็นบุคคลต่างด้าว ต้องสอบให้ทราบว่
 - ก. มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยนานเท่าใด
 - ข. พูดภาษาไทยได้หรือไม่
 - ค. มีครอบครัวเป็นคนต่างด้าวหรือคนไทยอยู่ในประเทศไทยหรือไม่
 - ง. เป็นผู้มั่งใจใฝ่ลัทธิหนึ่ง อันเป็นภัยต่อประเทศหรือไม่
- (๑๗) ถ้าเป็นการขอรับมรดก ต้องสอบให้ได้ความว่าได้มีทายาทคนใดคัดค้านการขอรับโอนบ้างหรือไม่ หากมีการคัดค้านก็ให้ระงับการออกใบอนุญาตไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ข้อ ๓ การสอบสวนผู้ขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืนเพื่อให้นายทะเบียนท้องที่ออกใบอนุญาตได้พิจารณาถ่วงดุลการที่จะอนุญาตให้บุคคลมีและใช้อาวุธปืนได้ถูกต้อง ให้ดำเนินการดังนี้

ก. ในท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจนครบาลท้องที่ดำเนินการดังนี้

(๑) พิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ขออนุญาตเพื่อตรวจสอบประวัติประกอบการพิจารณาด้วย เว้นแต่ผู้ขอเป็นข้าราชการประจำการ ไม่ต้องพิมพ์ลายนิ้วมือตรวจสอบ

(๒) ทำการสอบสวนคุณสมบัติและเหตุผลความจำเป็น รายงานเสนอถึงผู้กำกับการตำรวจนครบาล เพื่อพิจารณาแล้วส่งเรื่องไปยังนายทะเบียนฯ ดำเนินการต่อไป

การสอบสวนคุณสมบัติ และเหตุผลความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ให้อยู่ในความรับผิดชอบของสารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจท้องที่หรือผู้รักษาการแทนที่จะต้องดำเนินการโดยรอบคอบและตรงต่อความเป็นจริง

ข. ในจังหวัดอื่นให้ถือปฏิบัติตามความคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๗๔/๒๔๙๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๔๙๐ เรื่องระเบียบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ และคำสั่งที่ ๗๕๙/๒๔๙๔ เรื่องระเบียบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ และคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๗๕๘/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๐๑ เรื่องการอนุญาตให้บุคคลมีอาวุธปืน และระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาออกใบอนุญาตมีอาวุธปืน ซึ่งกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายทะเบียนท้องที่ประจำจังหวัด และนายอำเภอเป็นนายทะเบียนท้องที่ประจำอำเภอ การสอบสวนผู้ขออนุญาตมีอาวุธปืนเป็นเครื่องกระสุนปืน ก่อนที่จะพิจารณาอนุญาตตามความในข้อ ๒ ด้วย

ข้อ ๔ ชนิดและขนาดอาวุธปืน ซึ่งจะอนุญาตให้พิจารณาถึงฐานะ และความจำเป็นของผู้อนุญาตเป็นราย ๆ ไป โดยระลึกว่าการอนุญาตให้เอกชนมีอาวุธปืนนั้นเป็นการอนุญาตตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๙ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้มีไว้เพื่อป้องกันตัวหรือทรัพย์สินหรือในการกีฬา หรือในการยิงสัตว์

การพิจารณาอนุญาตดังกล่าวข้างต้นนี้มีหลักเกณฑ์ในการอนุญาตสำหรับชนิดและขนาดอาวุธปืนตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๗๔/๒๔๙๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๔๙๐ ข้อ ๑๓ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๐๕๑๕/๑๓๕๔๘ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๑๕ ที่ ๐๓๑๓/ว. ๘๕๘๓ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๑๗ และที่ ๐๕๑๕/ว. ๖๘๖ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๑๗ ดังนี้

ก. ถ้าผู้ขออนุญาตเป็นข้าราชการ ซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามตามกฎหมาย หรือมีหน้าที่ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่ที่เสี่ยงอันตรายต่อชีวิต และผู้บังคับบัญชาตั้งแต่หัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปรับรองหน้าที่การงานมาเป็นที่ยึดถือได้ หรือผู้ขออนุญาตเพื่อการกีฬาโดยมีหนังสือรับรองเป็นนักกีฬาชิงปืนและมาฝึกซ้อมยิงปืนเป็นประจำจากเลขาธิการสมาคมยิงปืนเป็นประจำจากเลขาธิการสมาคมยิงปืนหรือนายสนามยิงปืนนั้น ๆ ในการพิจารณาอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนพกให้อุญาตขนาดลำกล้องไม่เกิน .๔๕ หรือ ๑๑ มม. ได้

ข. สำหรับบุคคลทั่วไปที่มีความจำเป็นต้องมีอาวุธปืนพกอนุญาตให้มีได้ลำกล้องไม่เกินขนาด .๓๘ หรือ ๙ มม. สำหรับบุคคลที่มีคุณสมบัติไม่ขัดกับมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ทั้งนี้ต้องไม่ขัดต่อกฎกระทรวงที่ใช้บังคับอยู่ตามที่ระบุไว้ในข้ออื่น ๆ ด้วย สำหรับอาวุธปืนที่มีอำนาจพ่ายแรงแม้ขนาดลำกล้องไม่เกิน .๓๘ หรือ ๙ มม. เช่นอาวุธปืนขนาด .๓๕๗ ก็ไม่ควรอนุญาต เว้นแต่ผู้ขออนุญาตเป็นข้าราชการตำรวจ ทหารหรือข้าราชการอื่นซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามตามกฎหมาย หรือเป็นข้าราชการในท้องที่กั้นดงและผู้บังคับบัญชาตั้งแต่หัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปรับรองหน้าที่การงานมาเป็นที่ยึดถือได้ก็ให้พิจารณาอนุญาตได้ สำหรับในต่างจังหวัดให้นายทะเบียนฯ เสนอขอรับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นลายลักษณ์อักษรด้วย

ข้อ ๕ การอนุญาตมีอาวุธปืน ตามปกติควรมีได้เพียงคนละ ๒ กระบอก คือสั้นและยาว แต่ในการพิจารณาอนุญาตมากน้อยเพียงใดแล้วแต่หลักฐานความจำเป็นของแต่ละบุคคลและควรเข้มงวดกวดขันอย่าให้มีมากเกินไปจนความจำเป็นไม่เข้าขนาดกัน ให้วงเล็บวัตถุประสงคร์มีและใช้อาวุธปืนในใบอนุญาต (ป. ๔) ให้ชัดเจน

ข้อ ๖ การพิจารณาอนุญาตสำหรับข้าราชการ ตำรวจ ทหารประจำการ ให้มีอาวุธปืนให้ถือปฏิบัติดังนี้

ก. ข้าราชการตั้งแต่สัญญาบัตรขึ้นไป ไม่ต้องดำเนินการตามข้อ ๓ แต่ต้องให้ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ชั้นหัวหน้ากองหรือเทียบเท่า หรือผู้กำกับกับการตำรวจ หรือผู้บังคับกองพันทหารรับรองความประพฤติและตำแหน่งหน้าที่การงาน เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข. ข้าราชการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตรไม่ต้องพิมพ์ลายนิ้วมือ แต่ต้องสอบสวนตามข้อ ๓ เว้นแต่กรณีผู้มีหน้าที่สืบสวนและปราบปรามโจรผู้ร้ายเป็นประจำ หรือมีหน้าที่ต้องปฏิบัติในพื้นที่ที่เสี่ยงอันตรายต่อชีวิต หรือมีหน้าที่ควบคุมเงิน ไม่ต้องสอบสวนแต่ต้องมีหนังสือรับรองความประพฤติและตำแหน่งหน้าที่การงานจากผู้บังคับบัญชาตามข้อ ก.

ข้อ ๗ การขอรับโอนอาวุธปืน

ก. การรับโอนอาวุธปืนระหว่างบุคคลทั่วไป พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

ข. การรับโอนปืนมรดก ถ้าผู้รับโอนมีคุณสมบัติครบถ้วน และเป็นทายาทโดยตรงต้องการรับโอนไว้ก็อนุญาตได้

ข้อ ๘ นักเรียน นักศึกษา ที่เรียนอยู่ในสถานศึกษา ซึ่งทางการนับเวลาการศึกษา นั้น เป็นวันรับราชการ เช่น นักเรียนนายร้อย นายเรืออากาศ นายร้อยตำรวจ ควรมีสติที่ได้รับ อนุมัติให้มีอาวุโสขึ้นได้ แต่ควรพิจารณาให้เฉพาะปืนกีฬา หรือในกรณีรับโอนมรดกซึ่งไม่มีทายาท ผู้อื่นที่จะรับโอนไว้ก็ได้ หรือผู้ที่ได้รับปริญญาแล้วยังไม่ประกอบอาชีพแต่กำลังศึกษาต่ออีกควร พิจารณาให้ตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

ข้อ ๙ การพิจารณาออกใบอนุญาตสำหรับเครื่องกระสุนปืนของบุคคลนั้น ต้องสอบให้ ทราบว่าผู้ขออนุญาตมีอาวุโสขึ้น ซึ่งใช้กับอาวุโสขึ้นที่ขออนุญาตหรือไม่ หากไม่มีห้ามออกใบอนุญาตให้ ถ้ามีและจะขออนุญาตต้องเสนอมามีเหตุผลจำเป็นเพียงใด สำหรับอัตราที่จะต้องขออนุญาตให้ถือ ปฏิบัติตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๗๕๙/๒๔๙๔ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๔๙๔ ข้อ ๑๔ ตามกำหนดและอัตราอย่างสูงต่อไปนี้

(๑) กระสุนโดด ปืนยาวทุกชนิด อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามา ได้ไม่เกินปีละ ๑๐๐ นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้จะขออนุญาตได้ไม่เกิน ๕๐ นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดนั้น ๆ ถ้าขอซื้อภายในราชอาณาจักรให้อนุญาตได้ไม่เกินปีละ ๖๐ นัด แต่การอนุญาต ให้อนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๑๕ นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดหนึ่ง ๆ

(๒) กระสุนปืนพกทุกชนิดอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามาได้ไม่เกินปีละ ๕๐ นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๒๕ นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดหนึ่ง ๆ ถ้าขอซื้อภายในราชอาณาจักร ให้อนุญาตได้ไม่เกินปีละ ๓๖ นัด แต่การขอ อนุญาตนี้ ให้อนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๑๒ นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดหนึ่ง ๆ

(๓) กระสุนลูกซองชนิดต่าง ๆ แบ่งเป็น ๔ ขนาด ตามรายการในบัญชี เทียบขนาดกระสุนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้-

ขนาดที่ ๑ อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินปีละ ๑๐๐ นัด แต่การส่งหรือ นำเข้ามานี้จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๒๕ นัด สำหรับกระสุนปืนลูกซองชนิดหนึ่ง ๆ

ขนาดที่ ๒ อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินปีละ ๒๐๐ นัด แต่การส่งหรือ นำเข้ามานี้จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๕๐ นัด สำหรับกระสุนปืนลูกซองชนิดหนึ่ง ๆ

ขนาดที่ ๓ อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินปีละ ๓๐๐ นัด แต่การส่งหรือ นำเข้ามานี้จะขออนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๗๕ นัด สำหรับกระสุนปืนลูกซองชนิดหนึ่ง ๆ

ขนาดที่ ๔ อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินปีละ ๔๐๐ นัด แต่การส่งหรือ นำเข้ามานี้จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๑๐๐ นัด สำหรับกระสุนปืนลูกซองชนิดหนึ่ง ๆ

แต่ทั้งนี้ขอร่วมกัน कराเฉพาะทุกขนาดให้อนุญาตไม่เกินปีละ ๑,๐๐๐ นิต แต่การอนุญาตนี้จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๒๕๐ นิต สำหรับกระสุนปืนลูกซองชนิดหนึ่ง ๆ จำนวนที่กำหนดนี้เป็นอันตรายอย่างสูงที่จะอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ

ส่วนการขอซื้อภายในราชอาณาจักรให้อนุญาตได้ไม่เกินปีละ ๕๐๐ นิต แต่ในการอนุญาตครั้งหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกิน ๒๕ นิต

เฉพาะกระสุนปืนลูกซองตามบัญชีเทียบขนาดที่ ๑ กรมตำรวจได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าเป็นกระสุนปืนที่โดยปกติใช้ล่าสัตว์ใหญ่ จึงให้อนุญาตปีละไม่เกิน ๑๐๐ นิต แต่ในการอนุญาตครั้งหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกิน ๑๐ นิต ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายในการสงวนพันธุ์สัตว์ป่า

(๔) กระสุนอัดลมอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้า หรือซื้อภายในราชอาณาจักรได้ไม่เกินคราวละ ๑,๐๐๐ นิต สำหรับกระสุนปืนอัดลมชนิดหนึ่ง ๆ

(๕) กระสุนลูกกรวดทุกชนิดให้อนุญาตส่งได้ไม่เกินปีละ ๑๐๐ นิต ถ้าเป็นการซื้อในราชอาณาจักรให้อนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๒๐๐ นิต แต่ต้องไม่เกินปีละ ๑,๐๐๐ นิต

การอนุญาตกระสุนปืนตามคำสั่งนี้ ได้กำหนดอัตราขึ้นไว้ เพื่อให้เป็นระดับเดียวกันในการอนุญาตตามปกติ แต่ถ้ามีกรณีซึ่งจะต้องผ่อนผันการออกอนุญาตเป็นพิเศษ เช่น ในกรณีที่คนต่างด้าว หรือข้าราชการสถานทูตอันมีสัมพันธไมตรีต่อประเทศไทยนำติดตัวเข้ามา ก็ให้พิจารณาผ่อนผันได้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะเรื่องเฉพาะรายไป แล้วแจ้งให้กรมศุลกากรทราบ ถ้าเป็นกรณีซื้อภายในราชอาณาจักร เมื่อได้ผ่อนผันไปแล้วให้รายงานเหตุที่ผ่อนผันให้กระทรวงมหาดไทยเฉพาะคนต่างด้าวที่ได้รับการผ่อนผันดังกล่าวข้างต้น ต้องเป็นบุคคลที่ได้รับสิทธิคุ้มกัน เช่น เจ้าหน้าที่องค์การระหว่างประเทศ

ข้อ ๑๐ ในกรณีพิเศษต่าง ๆ นอกจากนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของนายทะเบียนเฉพาะเรื่องเฉพาะรายที่จะพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๑๑ เพื่อให้การควบคุมตรวจตราอาวุธปืน ซึ่งได้ออกใบอนุญาตไปแล้วให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อได้ทราบว่าในท้องที่แห่งหนึ่ง ๆ มีผู้ใดบ้างที่มีอาวุธปืนอย่างเท่าใด ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายตำรวจและนายทะเบียนอาวุธปืนท้องที่แต่ละแห่งร่วมมือกันปฏิบัติการ ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๗๕๙/๒๔๙๔ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๔๙๔ ข้อ ๕ ดังต่อไปนี้

(๑) ในท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้สารวัตรตำรวจนครบาลส่งเจ้าพนักงานไปคัดทะเบียนอาวุธปืนในเขตท้องที่ของตนยังแผนกอาวุธปืนกองทะเบียน กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางเท่าที่มีอยู่ให้เสร็จสิ้นภายใน ๓ เดือน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งนี้

แบบทะเบียนอาวุธปืน ซึ่งจะใช้ประจำสถานีตำรวจนั้น ให้จัดทำบัตรเป็นรายบุคคลขึ้นใช้ เช่นเดียวกับที่แผนกทะเบียนอาวุธปืน กรุงเทพมหานครใช้อยู่ในเวลานี้ และเมื่อได้คัดหรือจัดทำเรียบร้อยแล้วให้เก็บรักษาไว้เมื่อมีการโอน สูญหาย หรือโยกย้าย ให้ตรวจแก้ไขให้ตรงกับความเป็นจริงเสมอไป

(๒) ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรอำเภอ หรือ กิ่งอำเภอส่งเจ้าพนักงานไปคัดทะเบียนอาวุธปืนในเขตท้องที่ของตน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ และปฏิบัติการดังกล่าวในข้อ (๑) โดยครบถ้วน เว้นแต่การเก็บรักษาทะเบียนหรือบัตรผู้มีอาวุธปืนนั้น ให้แยกเก็บรักษาไว้เป็นตำบล ๆ

(๓) อาวุธปืนซึ่งรับขึ้นทะเบียนใหม่ภายหลังแต่วันครบ ๓ เดือน ดังกล่าวในข้อ (๑) (๒) แล้ว หรืออาวุธปืนที่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างใด ให้นายทะเบียนอาวุธปืนท้องที่ทุกแห่งแจ้งการรับขึ้นทะเบียน ตลอดจนถึงการเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้สถานีตำรวจท้องที่ทราบเพื่อจัดการแก้ไขทะเบียนให้ตรงกัน

ข้อ ๑๒ ถ้าเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่มีความสงสัยในพฤติการณ์ไม่น่าไว้วางใจว่าผู้รับใบอนุญาตคนใดจะเป็นผู้ต้องห้ามในการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) หรือ (๙) ก็ให้พนักงานสอบสวนท้องที่รายงานพฤติการณ์ไปยังนายทะเบียนท้องที่ เพื่อเรียกตัวผู้รับอนุญาตมาทำประกันทัณฑ์บน หรือพิจารณาเพิกถอนใบอนุญาตเป็นราย ๆ ไป

การทำประกันทัณฑ์บน ให้นายทะเบียนท้องที่เรียกตัวผู้รับอนุญาตมาดำเนินการดังนี้

ก. ให้นำหลักฐาน การประกอบอาชีพ และรายได้มาแสดง

ข. ให้นำหลักฐาน ภูมิลำเนาถิ่นที่อยู่ และบัตรประจำตัวมาแสดง

ค. ให้นำบุคคลที่เชื่อถือได้มารับรองทำสัญญาประกันและให้ผู้ได้รับอนุญาตทำทัณฑ์บนต่อนายทะเบียนท้องที่ โดยกำหนดระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน และไม่เกิน ๑ ปี นับแต่วันทำประกันทัณฑ์บน

ถ้าผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวแล้วหาประกันให้เป็นที่เชื่อถือไม่ได้ หรือไม่ยอมทำทัณฑ์บนภายในเวลาอันสมควรตามที่นายทะเบียนได้กำหนดให้ซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นเป็นผู้ซึ่งจะออกใบอนุญาตให้ไม่ได้ ให้นายทะเบียนท้องที่เพิกถอนใบอนุญาตทุกรายไป

เมื่อนายทะเบียนท้องที่ได้ทำสัญญาประกันทัณฑ์บนแล้ว ให้แจ้งสารวัตรใหญ่หรือ สารวัตรสถานีตำรวจท้องที่โดยมิชักช้าเพื่อสอดส่องพฤติการณ์ และหากปรากฏว่าผู้ทำสัญญาประกันหรือทัณฑ์บนผิดสัญญาประกัน หรือทัณฑ์บน ก็ให้สารวัตรใหญ่ หรือสารวัตรสถานีตำรวจท้องที่แจ้งให้นายทะเบียนท้องที่ทราบเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๓ การเพิกถอนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานตำรวจท้องที่เอาใจใส่ตรวจสอบบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน หากสงสัยในพฤติการณ์ของผู้รับใบอนุญาตหรือปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ออกใบอนุญาต ก็ให้รวบรวมหลักฐานรายงานนายทะเบียนท้องที่โดยมิชักช้า เพื่อดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป

การสอบสวนคดีอาญา ในคดีความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ให้พนักงานสอบสวน สอบสวนผู้ต้องหาให้ปรากฏว่าเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนหรือไม่ หากปรากฏว่าผู้ต้องหาเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเป็นผู้ซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้ออกใบอนุญาต ก็ให้รวบรวมหลักฐานรายงานนายทะเบียนท้องที่โดยมิชักช้า และเมื่อผลคดีถึงที่สุดเป็นประการใด ให้รายงานนายทะเบียนฯ ทราบเพื่อดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นไป

เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนผู้ใดเป็นผู้จะต้องดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาต ให้นายทะเบียนอาวุธปืนท้องที่กรุงเทพมหานคร รายงานพฤติการณ์ข้อเท็จจริงพร้อมพยานหลักฐาน เสนอขอความเห็นชอบจากกรมตำรวจก่อน หากกรมตำรวจเห็นชอบด้วยแล้วให้ทำคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แล้วจัดเจ้าหน้าที่ไปร่วมกับตำรวจท้องที่ที่ผู้รับอนุญาตมีภูมิลำเนาอยู่ แจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ผู้รับอนุญาต หรือผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้ควบคุมดูแลทราบเพื่อขอรับอาวุธปืนและใบอนุญาตมีและใช้อาวุธปืนมาดำเนินการต่อไป และให้เจ้าพนักงานตำรวจท้องที่นั้น ๆ ลงประจำวันไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่ไม่สามารถติดตามตัวผู้รับใบอนุญาตได้ หรือไม่มีผู้อนุบาล หรือควบคุมดูแล ให้นายทะเบียนอาวุธปืนท้องที่ประกาศคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไว้ ณ ที่ทำการของนายทะเบียนอาวุธปืนท้องที่ และที่อยู่ของผู้ได้รับใบอนุญาตภายในกำหนด ๓๐ วัน เมื่อพ้นกำหนดดังกล่าว ให้นายทะเบียนอาวุธปืนท้องที่แจ้งสถานีตำรวจดำเนินคดีกับผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป

ในกรณีที่นายทะเบียนอาวุธปืนผู้สั่งเพิกถอน ไม่ใช่ นายทะเบียนผู้ออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ให้นายทะเบียนผู้สั่งเพิกถอนแจ้งให้นายทะเบียนผู้ออกใบอนุญาตทราบเพื่อหมายเหตุในทะเบียนคุมต่อไป

ข้อ ๑๔ หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาต ใ้บุคคลมีและใช้อาวุธปืนนี้เป็นหลักเกณฑ์โดยทั่วไป สำหรับใช้เป็นแนวทางพิจารณาของนายทะเบียนอาวุธปืนเท่านั้น หากรายใด นายทะเบียนมีเหตุผลอันสมควรว่าผู้ขอมีพฤติการณ์ไม่เหมาะสม หรือมีเหตุผลความจำเป็นไม่เพียงพอ แม้จะเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ขัดต่อมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ก็ตาม นายทะเบียนจะไม่อนุญาตก็ได้